

[Bomholt.]

Ansvar for alle Borgeres Velfærd, og der maa stilles visse Krav til Monopoler og Karteller. Jeg udtalte, at der inden for Byggeindustrien er Cementfabrikker, Kalkværker og Teglværker, der er egnede til at indgaa under en offentlig Centralledelse, hvori bl. a. de almenyttige Boligselskaber er repræsenteret. I vort økonomiske Program siges det, at disse Virksomheder ønskes overført til Aktieselskabsform med bl. a. Repræsentanter for de Boligproducenter, der er interesserede i en effektiv og prisbillig Drift. Jeg tilføjede, at der ikke er Tale om noget Dogme, men om et Forslag til Forhandling med alle interesserede. Jeg tog Afstand fra den statssocialistiske Ensidighed. Det hedder herom i vort økonomiske Program: „Den direkte statsledede Driftsform bør kun anvendes undtagelsesvis.“ Skønt der altsaa for Teglværkernes Vedkommende er Tale om at overføre et uofficielt, men utvivlsomt faktisk Kartel til Aktieselskabsform med Samfundsindflydelse fra direkte interesserede Forbrugere og Producenter, tillader det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard sig alligevel at udslynge den Paastand, at de 300 Teglværker skal ledes af Staten som Driftsherre, at en eller anden Departementschef skal sidde og ordne Forholdene.

Det kalder jeg en grov demagogisk Fordrejning af en politisk Modstanders Tankegang, og hvis det er det Intelligensniveau, Det radikale Venstre vil føre sin Valgkampagne paa, er det beklageligt; det er Socialistforskrækkelse, der arbejder med fordrejede Argumenter, og det er ikke videre hæderligt at tillægge en politisk Modstander andre Argumenter, end han selv vil vedkende sig, det er den Slags Politik, der i Regelen før eller siden slaar tilbage. Og allergrovest er de demagogiske Argumenter, der gaar ud paa, at vi vil Friheden til Livs. Sandheden er, at vi vil bekæmpe Karteller og Monopoler og skabe den størst mulige Frihed for den almindelige Befolkning gennem Samfundsorganisation til Frihed for alle, det er Løsenet.

Det forstod i øvrigt ogsaa de gamle Radikale, men naar den jævne Befolkning nu vil have Indflydelse paa det økonomiske Liv, skal det fremstilles, som om Danmark skal forvandles til et Tugthus. Det er mig ret ufatteligt, at ogsaa Hovedstadens Radikale

Venstre kan gaa ind for en saadan Socialistforskrækkelseskampagne. Jeg kan forstaa, at den højtærede Minister Knud Kristensen bestiger Socialistforskrækkelsens gamle Krikke, han er Landmand og er vant til at omgaa gamle Øg, og han er nøjsom som god Landmand. Men mere ejendommeligt er det unægteligt, at det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen elegant stiger op bag ham i Jaket og høj Hat, det er slemt for Ryggen af det gamle Øg, det kniber for det, og saa springer det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard op bagpaa, skønt han kun kommer til at sidde lige over Halen og naar som helst kan dratte ned. Det er trist, at 16 Aars Rigsdagssamarbejde tilsyneladende truer med at ende i aaben Konflikt, men det kan jo være, Humøret bedrer sig, og at de Kræfter, der burde være frisindede, kan føre til rimelige Former for Samarbejde.

Med Hensyn til Kommunisten, det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, kunde han ikke lide de Citater, jeg fremførte. Han kunde ikke afkræfte dem, ikke møde med et eneste anstændigt Citat fra det Aar 1940, visende, at den højtærede nuværende Minister Hr. Aksel Larsen var paa de Allieredes Side i Frihedskampen. Det var han ikke, og derfor er der ingen Citater, som kan vise det. Jeg skal ikke pine en Forsamling, der formentlig er lige saa søvniq som jeg, med langsommelige Citater, men skal kun nævne et enkelt, fra 30. April 1940: 1. Maj Opraabet. Det lyder saaledes — jeg beder den højtærede Formand om Tilladelse til at citere —:

„Som Svar paa Englands og Frankrigs grove Krænkelser af de skandinaviske Landes Neutralitet lod Tyskland sine Tropper marchere ind i Danmark og besætte de strategisk vigtigste Positioner i Norge.“

Der kunde hertil føjes en lang Række andre Bevisligheder, et Opraab til Sømandene om ikke at gaa i de Allieredes Arbejde, en Advarsel mod at lytte til uansvarlige Røster i Londons Radio m. v.

Deroverfor søgte det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen at fremdrage Staunings Tale fra 1941 i Studenterforeningen. Der kan være delte Meninger om Værdien af denne Tale, men den kan i hvert Fald ikke forstaaes saadan, som det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen vil forstaa den, idet Statsminister Stau-